

IRCC вперше пока- зало внутрішню ста- тистику неопрацьованих справ	Міжнародне лето- вище Торонто-Пірсон інвестує \$1,5 млрд у модернізацію термі- налів	Олена Теліга: поетеса, яка обрала свободу	Черговий Удар РФ у Серце України: Обстріл на Київщині	Нове військове ке- рівництво України: які зміни очікують Збройні сили
СТ. 3	СТ. 4	СТ.5	СТ. 6	СТ. 7

**ЗЕЛЕНСЬКИЙ І ПРЕМ'ЄР ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ЕНДІ
БЕРНЕМ ОБГОВОРИЛИ СПІЛЬНЕ ВИРОБНИЦТВО ДРОНІВ
ТА ПОСИЛЕННЯ ПРОТИПОВІТРЯНОЇ ОБОРОНИ УКРАЇНИ**

Прем'єр Великої Британії Енді Бернем і президент України Володимир Зеленський.

Президент України Володимир Зеленський під час візиту до Великої Британії провів зустріч із новим прем'єр-міністром країни Енді Бернемом, на якій сторони обговорили розвиток спільних оборонних проєктів, зокрема виробництво безпілотників, а також нагальну потребу України в перехоплювачах балістичних ракет для захисту від російських атак. Візит Зеленського став першим офіційним прийомом іноземного лідера після вступу Бернема на посаду прем'єр-міністра тиждень тому. Очільник британського уряду наголосив, що це є свідченням «непохитної» підтримки України у її боротьбі проти повномасштабної російської агресії, яка триває вже понад

чотири роки. Попередник Бернема, Кір Стармер, менш ніж два тижні тому відвідав Київ під час своєї останньої закордонної поїздки перед завершенням каденції. Новий прем'єр повідомив, що також планує найближчим часом здійснити візит до України. Енді Бернем став уже п'ятим прем'єр-міністром Великої Британії, з яким Володимир Зеленський співпрацює від початку повномасштабного вторгнення Росії у 2022 році. «Ви - перший лідер, якого я особисто приймаю після вступу на посаду, і це не випадковість. Ми хочемо надіслати чіткий сигнал: Велика Британія на сто відсотків підтримує Україну. Я особисто також підтримую вас на сто

відсотків і виконаю всі зобов'язання, які наша держава взяла перед Україною», — заявив Бернем під час зустрічі. Президент Зеленський, своєю чергою, зазначив, що відносини між двома державами сьогодні є «міцнішими, ніж будь-коли». Переговори відбулися на борту авіаносця «Квін Елізабет» (HMS Queen Elizabeth), пришвартованого в Портсмуті на південному узбережжі Англії. Візит передував запланованій зустрічі Зеленського з президентом Сполучених Штатів Америки Дональдом Трампом у Вашингтоні. За словами британського прем'єра, значна частина переговорів була присвячена забезпеченню України додатковими засобами

перехоплення балістичних ракет, насамперед для захисту критично важливої інфраструктури в зимовий період. «Ми визначили низку питань, які мтеперм будемо опрацьовувати разом із нашими партнерами», — сказав Бернем після завершення зустрічі. Протягом цього року Росія значно посилила удари по газовій, енергетичній та іншій критичній інфраструктурі України, намагаючись виснажити логістичні й енергетичні системи держави. Президент України повідомив у соціальній мережі X, що сторони також обговорили питання спільного оборонного виробництва. Велика Британія та Україна вже мають домовленості щодо спільної розробки нових безпілотників. Напередодні Зеленський заявив в інтерв'ю телеканалу Sky News, що розраховує створити у Великій Британії «дуже великий» завод із виробництва дронів. Під час візиту Зеленський і Бернем також зустрілися з понад 200 українськими військовослужбовцями, які протягом трьох тижнів проходили підготовку у Великій Британії. Навчання були спрямовані на підвищення бойових спроможностей українських військових та вдосконалення навичок протимінної боротьби у Чорному морі. Крім того, британський уряд оголосив про передачу Україні прав інтелектуальної власності на новітню систему радіоелектронної боротьби Stone Cloak, здатну придушувати російські системи протиповітряної оборони та ускладнювати виявлення українських безпілотників.

Зеленський...стор. 9

Шановні читачі «Гомону України»!

Повідомляємо, що редакція «Гомону України», як і в попередні роки, перебуватиме на літній перерві з 3 по 14 серпня 2026 року. У зв'язку з цим, випуски газети з 4 та 11 серпня, не виходитимуть.

Наступний номер «Гомону України», присвячений 35-й річниці незалежності України, вийде 18 серпня 2026 року.

Щиро дякуємо Вам за незмінну підтримку, довіру та відданість нашому виданню. Бажаємо всім гарного, безпечного й натхненного літа. До нових зустрічей на сторінках «Гомону України» у святковому серпневому випуску!

Редакція «Гомону України»

ШЛЯХ ЗАВДОВЖКИ В 10 РОКІВ:

ЄВРОПА СТВОРЮЄ НАДДАЛЕКОБІЙНУ РАКЕТУ ДЛЯ СТРИМУВАННЯ РОСІЇ

На тлі російсько-української війни та послаблення ролі США в обороні Європи, Велика Британія та Німеччина розпочали амбітну, але суворо засекречену військову програму. Провідні європейські держави спільно розробляють нову далекобійну зброю під робочою назвою Deep Precision Strike (DPS). Головною метою проєкту є створення високоточної ракети, яка зможе вражати стратегічні об'єкти в глибині території РФ на відстані понад 2000 кілометрів. Цей крок покликаний радикально змінити баланс оборонних сил на континенті та забезпечити Європі автономний військовий потенціал.

Проєкт DPS став логічним продовженням підписаної раніше оборонної декларації Trinity House та Кенсінгтонської угоди між Лондоном і Берліном. Фінансовий та технологічний масштаб програми вражає: аналітики оцінюють загальну вартість ініціативи у 30–40 мільярдів доларів. Очікується, що до проєкту, окрім двох лідерів, долучаться ще до 12 країн-членів НАТО.

Фінансове та інженерне навантаження між союзниками розподілено чітко. Німеччина бере на себе роль основного фінансового донора, забезпечуючи стабільні інвестиції, тоді як Велика Британія виступає технологічним та інженерним лідером. Таке партнерство має подолати багаторічну проблему європейського оборонного сектору у розпорошеності ресурсів та дублюванні військових розробок різними державами.

Зараз конструкторські бюро опрацьовують удосконалення двох різних напрямів технології ракети. Перший з них — це розробка низьколітальної крилової ракети. Такий варіант передбачає використання передових технологій малопомітності. Зброя має рухатися на надмалих висотах, огинаючи складний рельєф місцевості, що зробить її фактично невидимою для сучасних російських радарів та систем протиповітряної оборони. Інша розробка це гіперзвукова зброя. Така технологія передбачає створення ракети, здатної розвивати швидкість понад 5 махів. Головна перевага гіперзвуку — швидкість. Російські системи ППО просто не матимуть фізичного часу на перехоплення такої цілі після її виявлення.

Експерти одностайно зазначають, що програма DPS це не лише військова відповідь на загрози, а й потужний політичний сигнал. Протягом десятиліть європейська безпека трималася на "ядерній парасольці" та технологічній міці США. Однак політична нестабільність за океаном, втома аме-

Велика Британія та Німеччина просувають спільну ракетну програму Deep Precision Strike із розробки малопомітних крилатих і гіперзвукових озброєнь. Фото: Міноборони США

риканського виборця від зовнішніх зобов'язань та зростання напруженості у Тихоокеанському регіоні змушують Європу консолідувати власні сили.

Ракета із радіусом дії понад 2000 кілометрів дасть європейським союзникам можливість самостійно захищати свої логістичні вузли та критичну інфраструктуру. Це пряма відповідь на російське розгортання ракет середньої дальності у Калінінградській області та біля кордонів Балтії.

Окрім ракетного проєкту, Велика Британія та Німеччина паралельно запускають низку інших оборонних ініціатив. Серед них зокрема і будівництво артилерійського заводу Gun Hall у бри-

танському Телфорді вартістю 400 мільйонів фунтів стерлінгів, створення флоту морських безпілотників зі штучним інтелектом для патрулювання Північного моря, а також спільне виробництво важкої бронетехніки Boxer.

Попри стратегічний оптимізм урядовців, проєкт DPS одразу зіткнувся із жорсткою критикою з боку військових практиків. Найслабшим місцем програми є її часові рамки. Офіційне підписання фінальних контрактів заплановане лише на 2027 рік, а перші готові ракетні комплекси надійдуть на озброєння армії не раніше 2034 року.

Військові експерти та колишні високопосадовці НАТО вважають такий графік відірваним від сучасних реалій. Зокрема, екскомандувач Сухопутних військ США в Європі Бен Годжес відкрито назвав майже десятирічний термін розробки абсурдним.

Критики зазначають, що сучасна війна розвивається із шаленою швидкістю. Україна, перебуваючи під щоденними обстрілами та санкційними обмеженнями, спромоглася за лічені місяці розробити, випробувати та запустити у серійне виробництво власні далекобійні дрони-камікадзе та ракетні системи, які вже ефективно уражають цілі на відстані до 1500–2000 кілометрів углиб Росії. На тлі українського досвіду бюрократичні процедури та довгі цикли розробки європейського оборонно-промислового комплексу виглядають застарілими.

Такий довгий термін розробок створює нереалістичний "вакуум безпеки" в Європі на найближчі роки. Якщо Росія наважиться на пряму агресію проти країн Балтії або Польщі до початку 2030-х років, Європа знову опиниться в абсолютній залежності від рішень Білого дому.

Крім того, програма DPS вимагатиме безпрецедентного рівня політичної єдності між Лондоном і Берліном, чий уряди та виборці можуть змінюватися протягом наступного десятиліття. Фінансовий тиск на бюджети також зростатиме, що може спричинити внутрішні політичні дискусії.

Проте, запуск цієї розробки свідчить про головне: європейські лідери нарешті усвідомили, що мир на континенті більше не є данністю. Створення далекобійної ракети це ознака того, що Західна Європа починає готуватися до тривалого і жорсткого протистояння з Росією, де найкращим гарантом безпеки є спроможність завдати симетричного удару у відповідь.

Олександра Чорна

СТОП ЄВРОІНЕГРАЦІЇ: УГОРЩИНА ВКОТРЕ ГАЛЬМУЄ ВСТУП УКРАЇНИ ДО ЄС

Угорщина заблокувала початок процедури відкриття переговорних кластерів №2 та №3 для України, обравши тактику вибіркового гальмування євроінтеграційних процесів Києва. Будапешт спробував штучно роз'єднати спільний пакет розширення з Молдовою, схваливши рух лише для Кишинева, проте наштотував на жорсткий опір більшості країн ЄС. У підсумку дипломатичний демарш угорської сторони призвів до повного блокування процедури для обох держав-кандидатів.

Це сталося під час засідання Робочої групи Ради ЄС з питань розширення (COELA). Головним технічним завданням європейських дипломатів було затвердження офіційних результатів оцінювання законодав-

Угорський прем'єр Петер Мадяр. Фото: Getty Images

ства України та Молдови щодо переговорних кластерів №2 («Внутрішній ринок» — правила, які до-

зволять українським товарам, бізнесу та працівникам вільно працювати в ЄС без зайвих мит, перевірок та обмежень) та №3 («Конкурентоспроможність та інклюзивне зростання» — правила про те, як працюють податки, цифрові послуги, заводи та освіта, щоб українські компанії могли чесно конкурувати з європейськими). Після цього Брюссель мав надіслати обом країнам офіційні листи з проханням надати свої детальні переговорні позиції. Це обов'язковий процедурний крок перед безпосереднім відкриттям глав. Проте Угорщина вкотре скористалася правом вето, заблокувавши рух українського досьє.

Така спроба розділити інтеграційні треки двох країн завершилася фіаско

через солідарність решти членів блоку. Представники кількох провідних держав Євросоюзу виступили категорично проти вибіркового підходу. Дипломати наголосили, що Україна та Молдова мають просуватися в переговорному процесі паралельно й синхронно. Євросоюз сприймає обидві країни як партнерів, які разом потрапили в складну ситуацію через загрози з боку Росії. Саме тому більшість держав ЄС вважає, що розділяти їх нечесно.

Оскільки для ухвалення рішень у межах COELA необхідна одностайність усіх 27 держав-членів, позиція більшості унеможливила затвердження угорського варіанта. Консенсусу

ПОНАД 1,5 МІЛЬЙОНА ЗАЯВ ОЧІКУЮТЬ РІШЕННЯ: IRCC ВПЕРШЕ ПОКАЗАЛО ВНУТРІШНЮ СТАТИСТИКУ НЕОПРАЦЬОВАНИХ СПРАВ

Міністерство Імміграції Канади (IRCC), оприлюднило нову детальну статистику про роботу канадської імміграційної системи. Дані актуальні станом на 31 травня 2026 року та показують не лише кількість завершених і нерозглянутих заяв, але й те, яка частина заяв уже перебуває в активній обробці, а яка фактично очікує на появу місць у межах щорічних імміграційних квот.

За підрахунками на основі оприлюднених IRCC показників, у різних категоріях імміграційної системи залишалось приблизно 1 517 770 незавершених заяв. За період з 1 січня до 31 травня 2026 року IRCC завершило розгляд приблизно 1 648 965 заяв на тимчасове проживання, постійне проживання та громадянство.

Нові дані допомагають зрозуміти, чому імміграційна справа може тривати час не рухатися, навіть коли заявник подав усі необхідні документи. IRCC прямо пояснює, що після перевірки повноти заяви справа або передається на розгляд, або чекає на вільне місце. Коли кількість заяв за певною програмою перевищує кількість місць, передбачених річним Планом імміграційних рівнів, частина справ відкладається до наступного року або до іншого періоду, коли з'явиться доступне місце.

Тимчасове проживання: понад 404 тисячі незавершених заяв

Найбільший обсяг роботи IRCC припадає на заяви про тимчасове проживання. До цієї групи належать нові заяви на дозволи на навчання, дозволи на роботу та гостьові візи. Продовження вже наявного статусу до цієї статистики не включені.

З початку 2026 року IRCC завершило розгляд 1 288 905 заяв на тимчасове проживання. Станом на 31 травня незавершеними залишалися ще 404 070 заяв.

Серед них було 31 665 незавершених заяв на дозволи на навчання. Від початку року IRCC завершило розгляд 74 370 таких заяв. Міністерство зазначає, що кількість заяв на навчання суттєво коливається протягом року, оскільки більшість іноземних студентів починають навчання восени або взимку.

У категорії дозволів на роботу залишалось 35 040 незавершених заяв, тоді як із початку року було завершено розгляд 140 775 заяв.

Найбільшу частину тимчасового потоку становили гостьові візи. Станом на 31 травня нерозглянутими залишалися 337 365 заяв на візи, а з початку року IRCC завершило розгляд 1 073 755 таких заяв. На строки розгляду впливають повнота документів, швидкість надання біометричних даних, необхідність додаткових перевірок безпеки та кількість заяв, отриманих із конкретної країни.

Для гостьових віз не встановлено окремої річної квоти на кількість

прибулих. В той же час кількість нових іноземних студентів і тимчасових працівників регулюється відповідно до Плану імміграційних рівнів.

Економічна імміграція: кожна четверта заява чекає на місце

У категорії економічної імміграції з початку 2026 року було завершено розгляд 111 000 заяв на постійне проживання. Незавершеними залишалися 238 335 заяв.

За інформацією IRCC, приблизно 75 відсотків цих заяв перебували в активній обробці. Ще 25 відсотків, тобто приблизно кожна четверта справа, очікували на вільне місце в межах щорічних імміграційних квот. У приблизних числах це становить близько 59 585 заяв, які могли чекати саме через обмеження плану, а не через проблеми з документами заявника.

Start-up Visa Program та Self-Employed Persons Program призупинено на невизначений строк. IRCC продовжує розгляд уже поданих справ, однак визнає, що можливості для цього обмежені імміграційним планом.

Окремо федеральний уряд планує перевести до статусу постійних резидентів до 33 000 власників дозволів на роботу у 2026 і 2027 роках. За даними IRCC, ці особи не будуть зараховані до звичайних цілей Плану імміграційних рівнів на 2026–2028 роки.

Сімейна імміграція: 40 відсотків справ ще не мають доступного місця

У категорії сімейної імміграції IRCC завершило 45 900 заяв із початку року. Станом на 31 травня незавершеними залишалися 159 765 заяв.

Лише 60 відсотків цього обсягу перебували в активній обробці. Інші 40 відсотків чекали на місце в межах щорічних імміграційних цілей. У приблизних числах це може становити близько 63 905 заяв, які ще не перейшли до повноцінного розгляду

через обмежену кількість доступних місць.

В період із червня 2025 року до травня 2026 року заяви на спонсорство подружжя, партнерів і дітей розглядалися в середньому приблизно за 14 місяців.

Особливо високим залишається попит на програму спонсорства батьків і дідусів та бабусь. IRCC прямо визнає, що кількість зацікавлених сімей набагато перевищує кількість місць. Саме тому прийом нових заяв на сьогоднішній день повністю призупинено. Як альтернативу для тривалого перебування батьків і дідусів та бабусь у Канаді IRCC пропонує Super Visa.

Для справ, пов'язаних із міжнародним усиновленням, строки залежать від країни та індивідуальних обставин. IRCC попереджає, що навіть за відсутності ускладнень сім'ям слід очікувати, що весь процес триватиме щонайменше два роки.

Біженці, захищені особи та гуманітарні заяви: майже половина справ чекає

Найбільш показовою є статистика в категорії біженства. До неї входять заяви на постійне проживання від біженців, переселених за державними або приватними програмами, а також заяви з гуманітарних та співчутливих міркувань. Спеціальні тимчасові заходи до цієї статистики не включені.

З початку 2026 року IRCC завершило розгляд лише 42 800 заяв у цій категорії. Водночас незавершеними залишалися 307 215 заяв. Це найбільший обсяг нерозглянутих заяв на постійне проживання серед трьох основних категорій.

Лише 54 відсотки таких справ перебували в активній обробці. Ще 46 відсотків чекали на місце в межах річних цілей. Це означає, що приблизно 141 420 заяв у категорії захисту могли залишатися в очікуванні через обмежену кількість місць.

Окремо IRCC планує у 2026 і 2027 роках опрацювати до 115 000 додаткових заяв на постійне проживання від захищених осіб та членів їхніх

сімей, які вже перебувають у Канаді.

Громадянство: понад 408 тисяч незавершених справ

Значний обсяг справ залишається і в системі громадянства. Станом на 31 травня IRCC мало 326 365 незавершених заяв на надання громадянства постійним резидентам. Із початку 2026 року канадське громадянство отримали 131 420 нових громадян.

Окремо залишалися незавершеними 82 020 заяв на отримання або заміну сертифіката про громадянство. З початку року IRCC видало 28 940 таких підтверджень.

Разом це становить 408 385 незавершених справ у двох категоріях громадянства. На відміну від більшості програм постійного проживання, громадянство не регулюється річними імміграційними квотами.

Що означають нові дані для заявників

Оприлюднена статистика показує, що тривале очікування не завжди означає, що із заявою є проблема або що офіцер проводить складну перевірку. У багатьох програмах справа може бути повною та відповідати формальним вимогам, але все одно не перейти до активного розгляду, оскільки на відповідний рік уже немає достатньої кількості місць.

Особливо серйозна ситуація спостерігається у сімейній та гуманітарній імміграції. У сімейній категорії на доступне місце чекали 40 відсотків нерозглянутих заяв, а в гуманітарній та біженстві — 46 відсотків. Це означає, що майже половина гуманітарних, біженських та пов'язаних із захистом справ затримується через державне планування, а не через дії самого заявника.

З одного боку, новий формат статистики є важливим кроком до більшої прозорості. IRCC фактично визнає, що імміграційні строки залежать не лише від ефективності роботи офіцерів або складності конкретної справи, але й від політичних рішень щодо кількості людей, яких Канада планує прийняти в кожній категорії.

З іншого боку, для заявників це означає необхідність реалістично оцінювати строки та не покладатися виключно на загальні показники, опубліковані в онлайн-калькуляторі IRCC. Навіть належно підготовлена заява може чекати місяцями або роками, якщо кількість заяв значно перевищує доступні місця у відповідній програмі.

Ольга Сенишин, адвокатка та нотаріус, партнерка юридичної фірми CGS LAW у Торонто. Працює у сфері імміграційного, біженського та сімейного права, представляючи інтереси клієнтів по всій Канаді.

МІЖНАРОДНЕ ЛЕТОВИЩЕ ТОРОНТО-ПІРСОН ІНВЕСТУЄ \$1,5 МЛРД У МОДЕРНІЗАЦІЮ ТЕРМІНАЛІВ

Найбільший аеропорт Канади Торонто-Пірсон (Toronto Pearson International Airport) оголосив про початок масштабної програми модернізації терміналів 1 і 3 вартістю 1,5 млрд доларів. Проект є другим етапом довгострокової програми Pearson LIFT, покликаної оновити інфраструктуру повітряної гавані, підвищити комфорт пасажирів, зміцнити конкурентоспроможність Канади та стимулювати економічне зростання.

За прогнозами, реалізація Pearson LIFT до 2034 року забезпечить створення до 16 тисяч нових робочих місць безпосередньо в аеропорту, сприятиме появі 166 тисяч робочих місць по всій Канаді та принесе близько 9 млрд доларів нової економічної активності. Проект реалізовуватимуть канадські компанії NORR-DIALOG — спільне підприємство двох архітектурно-інженерних фірм, зареєстрованих в Онтаріо, та PCL Construction, одна з найбільших будівельних компаній Канади зі штаб-квартирою в Едмонтоні.

«Торонто-Пірсон це один із найважливіших об'єктів національної інфраструктури Канади, який поєднує людей, товари та бізнес із рештою світу. Ця інвестиція є важливою віхою програми Pearson LIFT і демонструє наш поступ у модернізації аеропорту відповідно до очікувань пасажирів. Ми прагнемо зробити подорожі комфортнішими та підтримати подальше економічне зростання Канади», — зазначила президентка та генеральна директорка аеропорту Девра Флінт.

Програма модернізації передбачає

Представники команди, відповідальні за реалізацію проекту модернізації Терміналів 1 і 3 летовища Торонто Пірсон.

комплексне оновлення інфраструктури, значна частина якої експлуатується вже десятиліттями. Будуть розширені пасажирські зони, модернізовані стійки реєстрації, удосконалені системи обробки багажу, збільшено кількість зарядних станцій для мобільних пристроїв, оновлено зали очікування та впроваджено сучасні системи контролю безпеки. Також модернізація охопить виходи на посадку, митні та імміграційні зони, що дозволить значно пришвидшити рух пасажирів аеропортом.

Будівельні роботи проводитимуться поетапно, щоб аеропорт міг безперервно функціонувати, а незручності для пасажирів та авіакомпаній були мінімальними. У межах проекту компанія NORR-DIALOG відповідатиме за архітектурне проєктування, інженерні рішення та комплексний дизайн, тоді як PCL Construction виконуватиме функції генерального керівника будівництва. Віцепрезидентка та регіональна директорка PCL Constructors Canada Inc. Монік Букбергер наголосила, що компанія пишається

можливістю продовжити багаторічне партнерство з аеропортом. «Разом із проєктною командою ми допомаємо перетворити аеропорт для майбутніх поколінь, забезпечуючи безпечну та безперервну роботу під час будівництва, модернізуючи критично важливу інфраструктуру, покращуючи досвід пасажирів і створюючи довгострокові переваги для громад», — зазначила вона.

Партнер компанії DIALOG Джим Андерсон підкреслив, що Торонто-Пірсон є не лише транспортним вузлом, а й місцем, де щодня відбуваються сімейні зустрічі, народжуються нові бізнес-проєкти та починаються незабутні подорожі. «Наша мета зробити подорож максимально непомітною для пасажирів: від паркування автомобіля до виходу на посадку. Найкращий аеропорт — це той, де люди думають не про логістику, а про саму подорож», — сказав він. Своєю чергою віцепрезидент транспортного напрямку NORR Марк Бун зазначив, що компанія має багаторічну історію співпраці з Toronto

Pearson, а новий проєкт стане можливістю встановити новий стандарт пасажирського сервісу.

Програма модернізації терміналів стала другим великим етапом реалізації Pearson LIFT. У травні цього року аеропорт уже розпочав першу фазу програми — інвестиційний проєкт вартістю 3 млрд доларів, який передбачає модернізацію льотної інфраструктури та систем обробки багажу. У федеральному уряді наголошують, що розвиток транспортної інфраструктури є одним із ключових чинників економічного зростання країни. Зокрема, уряд Канади реалізує Фонд диверсифікації торговельних коридорів обсягом 5 млрд доларів, який підтримує розвиток аеропортів, морських портів та залізничної інфраструктури.

Торонто-Пірсон залишається найбільшим міжнародним аеропортом Канади та одним із найважливіших транспортних вузлів Північної Америки. За останні дев'ять років він вісім разів визнавався одним із найкращих аеропортів континенту за версією Міжнародної ради аеропортів (Airports Council International), а також входить до переліку найкращих роботодавців Канади за рейтингом Forbes. Реалізація програми Pearson LIFT має не лише модернізувати інфраструктуру аеропорту, а й забезпечити його готовність до майбутнього зростання пасажиропотоку, зміцнивши роль Торонто-Пірсон як головних повітряних воріт Канади та одного з ключових двигунів національної економіки.

Надія Лемко

У ВІНДЗОРІ РОЗПОЧАЛИ БУДІВНИЦТВО НОВОГО ЛІКАРНЯНОГО КОМПЛЕКСУ FANCY FAMILY HOSPITAL

У місті Віндзор, Онтаріо, офіційно розпочалося будівництво нового лікарняного комплексу під назвою Fancy Family Hospital. Це масштабний проєкт, який має суттєво розширити можливості медичної допомоги для мешканців регіону Віндзор-Ессекс.

Проєкт, який перебуває під керівництвом Infrastructure Ontario, отримав фінансування уряду провінції Онтаріо у розмірі 202 млн доларів. Він також увійшов до переліку проєктів Інфраструктури Онтаріо (Infrastructure Ontario), які у червні перейшли від етапу підготовки до активної фази закупівель та реалізації.

Новий лікарняний комплекс площею близько 2 млн квадратних футів об'єднає розширені послуги гострої медичної допомоги під одним дахом і дозволить додати понад 100 нових лікарняних ліжок. Після завершення будівництва загальна кількість ліжок у закладі становитиме майже 600.

Минулого року компанію EllisDon було призначено керівником будівельних робіт на підготовчому етапі

Представники уряду, медичної галузі та громади під час церемонії початку будівництва нового Fancy Family Hospital у Віндзорі.

проєкту. Новий шпиталь Fancy Family Hospital стане сучасним медичним центром із цілодобовим відділенням невідкладної допомоги, передовими послугами онкологічної допомоги, підтримкою пацієнтів із комплексними травмами, відділеннями материнства та догляду за новонародженими, хірургічними послугами, кри-

тичною допомогою, а також спеціалізованою допомогою у сферах неврології та кардіології. Особливу увагу в проєкті приділено комфорту та безпеці пацієнтів. У новій лікарні буде збільшено кількість одномісних палат, що забезпечить більше приватності, покращить умови перебування пацієнтів та допоможе змен-

шити ризик поширення інфекцій.

Новий лікарняний комплекс має стати важливим кроком у розвитку системи охорони здоров'я регіону, забезпечуючи мешканців Віндзор-Ессексу доступом до сучасної, комплексної та якісної медичної допомоги.

Ганна Вівчарук

ОЛЕНА ТЕЛІГА: ПОЕТЕСА, ЯКА ОБРАЛА СВОБОДУ

До 120-річчя від дня народження видатної української письменниці, публіцистки та діячки визвольного руху

Українці вшанували 120-ту річницю від дня народження Олени Теліги – поетеси, публіцистки, громадської діячки та однієї з найяскравіших постатей українського національно-визвольного руху XX століття. З цієї нагоди представники Українського інституту національної пам'яті поклали квіти до її пам'ятника біля Бабиного Яру – місця, де обірвалося життя жінки, яка свідомо померла заради України.

Олена Теліга прожила лише 36 років, але залишила після себе приклад мужності, незламності та безкомпромісної відданості національній ідеї.

Майбутня поетеса народилася 21 липня 1906 року поблизу Москви в родині українських інтелігентів. Її батько Іван Шовгенів був відомим інженером-гідротехніком, професором Київського політехнічного інституту, одним із організаторів водного господарства Української Народної Республіки, а згодом – першим ректором Української господарської академії в Подєбрадах. Мати, Уляна Шовгенів, походила зі старовинного українського священичого роду й працювала вчителькою.

У 1918 році родина переїхала до Києва, де Олена пережила драматичні події Української революції. Після поразки визвольних змагань батько змушений був емігрувати разом з урядом УНР, а дружина з донькою залишилися в більшовицькому Києві. Лише у 1922 році сім'ї вдалося возз'єднатися в Чехословаччині.

Саме еміграція стала для Олени Теліги часом духовного становлення. У Подєбрадах і Празі вона опинилася в колі української політичної та культурної еліти, познайомилася з Дмитром Донцовим, діячами Організації Українських Націоналістів, письменниками й митцями, які вірили у відродження незалежної України.

Тут вона зустріла й свого майбутнього чоловіка – колишнього старшину Армії УНР, бандуриста Михайла Телігу, який став її вірним супутником життя і розділив трагічну долю до останнього дня.

Попри досконале володіння кількома європейськими мовами, Олена свідомо творила лише українською. За життя вона написала всього 38 поезій та кілька десятків публіцистичних творів. Проте цей порівняно невеликий творчий доробок став справжнім явищем української літератури.

Її поезія поєднувала ніжність і силу, жіночність і внутрішню незламність. Недаремно літературознавці називають її творчість «пасіонарною любовною лірикою». Не менш сміливими були й публіцистичні виступи Теліги. Вона переконливо доводила, що українська жінка повинна бути не лише берегинею домашнього вогнища, а й активною творчинкою держави, культури та національного життя. Своїми

Представники Українського інституту національної пам'яті поклали квіти до пам'ятника поетеси Олени Теліги біля Бабиного Яру. Фото, УІНП

поглядами вона значно випередила епоху, через що сучасники називали її «людиною з майбутнього».

Україна понад усе

Любов до Батьківщини визначила весь життєвий шлях Олени Теліги. В еміграції вона активно працювала в українських громадських організаціях та Культурній референтурі Проводу ОУН.

Коли в 1941 році розпочалася німецько-радянська війна, Теліга у складі похідних груп Організації Українських Націоналістів повернулася на українські землі. Спершу працювала у Львові та Рівному, а вже 22 жовтня 1941 року прибула до оку-

пованого Києва.

У столиці вона очолила Спілку українських письменників, працювала в Українській національній раді та редагувала літературний журнал «Літаври». Попри німецьку окупацію, Теліга прагнула зберегти українське культурне життя, підтримати письменників і митців, які не втратили віри в незалежне майбутнє України.

Однак на початку 1942 року нацистська влада розпочала репресії проти українських патріотичних організацій. Було закрито газету «Українське слово» та журнал «Літаври», почалися масові арешти української інтелігенції.

Друзі неодноразово закликали Олену Телігу залишити Київ. Особливо

наполягав на цьому Олег Ольжич, розуміючи смертельну небезпеку.

Проте відповідь поетеси стала одним із найвідоміших свідчень її життєвої позиції:

«Ще раз із Києва на еміграцію не поїду. Ми знаємо, що буде. І ми готові на те».

Після закриття українських видань німецька адміністрація запропонувала Телізі співпрацювати з підконтрольним окупаційній владі «Новим українським словом». Вона категорично відмовилася.

9 лютого 1942 року гестапо заарештувало Олену Телігу та її чоловіка Михайла під час засідання Спілки українських письменників. Михайло міг урятуватися – німці дозволили залишити приміщення тим, хто не був членом Спілки. Але він не захотів покидати дружину.

За кілька днів подружжя було розстріляне в Бабиному Яру. Найчастіше історики називають датою страти 21 лютого 1942 року.

Про них справедливо сказали:

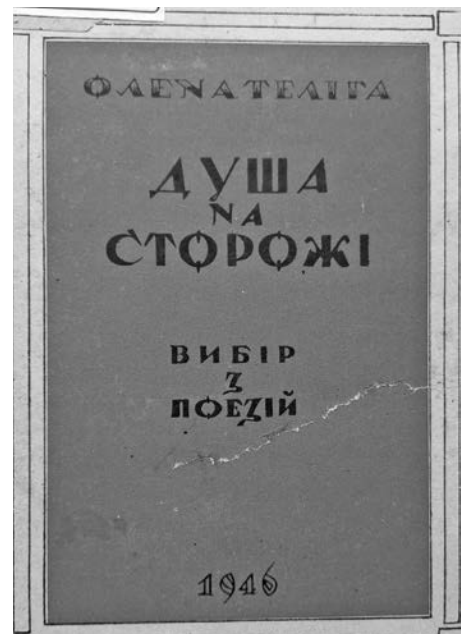
«Вона померла за ідею,
а він – за неї».

Після відновлення незалежності України ім'я Олени Теліги повернулося із багаторічного забуття. У Бабиному Яру встановлено пам'ятний хрест і монумент на її честь, її творчість вивчають у школах та університетах, про неї написано книги й знято документальні та художні фільми.

Сьогодні, коли Україна знову веде боротьбу за свою свободу, постать Олени Теліги набуває особливого значення. Її життя стало прикладом того, що справжній патріотизм полягає не лише у словах чи творчості, а й у готовності відповідати за власні переконання до кінця.

Через вісім десятиліть після її загибелі слова, вірші й життєвий вибір Олени Теліги звучать напрощуд сучасно. Вона випередила свій час не лише як талановита письменниця, а й як жінка, яка довела: любов до України вимірюється не деклараціями, а готовністю пожертвувати найдорожчим заради її свободи.

Михайло Гуцман

Руйнування після російського обстрілу на Київщині. Фото: X сторінка Володимира Зеленського.

ЧЕРГОВИЙ УДАР РФ У СЕРЦЕ УКРАЇНИ:

ОБСТРІЛ НА КИЇВЩИНІ ЗАБРАВ ЖИТТЯ 10 ЛЮДЕЙ, БЛИЗЬКО 100 ПОРАНЕНІ

Удень 24 липня російські окупаційні війська завдали нищівного балістичного удару по Бучанському району Київської області. Ціллю ворога стала територія приватного комплексу, де в цей момент проходила закрита виставка та захід за участю представників української оборонної індустрії. Ця атака стала однією з найкривавіших у регіоні за останній час, піднявши хвилю не лише скорботи, але й гострих безпекових запитань.

За офіційними даними Офісу Генерального прокурора та керівництва Київської ОВА, внаслідок ракетного удару загинуло 10 осіб, а ще близько 100 людей отримали поранення різного ступеня важкості. Інформація щодо остаточної кількості жертв та постраждалих продовжує уточнюватися, оскільки на місці трагедії триває масштабна рятувальна операція.

Близько опівдня Повітряні сили ЗСУ оголосили тривогу через загрозу балістики з північного напрямку. Майже одразу мешканці Київщини почули серію потужних вибухів. Як

з'ясувалося згодом, ворог випустив три балістичні ракети. Одну з ракет силами протиповітряної оборони України вдалося успішно перехопити, проте дві інші досягли цілі.

Окрім безпосереднього влучання в об'єкт, вибухова хвиля та уламки спричинили значні руйнування у навколишньому секторі, пошкодивши 27 приватних житлових будинків, 44 транспортні засоби, а також ставши причиною численних осередків займання, які оперативно ліквідовували підрозділи ДСНС України.

Українська рада зброярів виступила з офіційною заявою, підтвердивши, що під удар потрапила локація, де перебували розробники та виробники вітчизняного озброєння. В асоціації наголосили, що вони не виступали організаторами заходу, а інформація про місце зустрічі публічно не поширювалася. Водночас представники спільноти закликали мешканців утриматися від публікації фото, відео чи будь-яких геолокацій у мережі, щоб не допомагати ворогу коригувати вогонь та не шкодити слідству.

Військові експерти та Повітряні

сили ЗСУ нагадали про жорсткі обмеження воєнного стану. Начальник управління комунікацій Повітряних сил Юрій Ігнат зазначив, що в Збройних Силах України вже давно діє суворя заборона на будь-які масові зібрання чи публічні заходи. За його словами, приватні компанії та цивільний сектор також зобов'язані беззастережно дотримуватися цих правил через високу мобільність ворожої балістики.

Відомий український фахівець із радіотехнологій Сергій Бескrestнов прокоментував трагедію, зазначивши, що свідомо уникає подібних подій. Він назвав ключові фактори ризику, які часто ігнорують організатори: завчасні анонси, велика концентрація людей в одному місці та відсутність капітальних укриттів.

Офіс Генерального прокурора під керівництвом Руслана Кравченка негайно розпочав процесуальні дії. Правоохоронці відкрили два паралельні кримінальні провадження: за фактом воєнного злочину РФ (стаття 438 Кримінального кодексу України (порушення законів та звичаїв війни).

Слідство збирає докази чергового цілеспрямованого удару Росії по цивільній та приватній інфраструктурі України) та за фактом службової недбалості (частини 3 статті 367 КК України). Правоохоронні органи детально вивчатимуть дії організаторів заходу. Слідчі встановлять, хто саме ухвалював рішення про проведення виставки, з ким погоджувався формат і чи були належним чином забезпечені заходи безпеки та евакуація людей в укриття після сигналу тривоги.

Президент України Володимир Зеленський висловив глибокі співчуття родинам загиблих і наголосив, що всі служби працюватимуть на місці до повного з'ясування долі кожного постраждалого. Ця страшна трагедія вкотре доводить: у часи повномасштабної війни не існує безпечних тилових міст, а нехтування елементарними правилами безпеки та маскування коштує найдорожчого — життів тих, хто сьогодні наближає нашу перемогу.

Олександра Чорна

СТОП ЄВРОІНЕГРАЦІЇ: УГОРЩИНА ВКОТРЕ ГАЛЬМУЄ ВСТУП УКРАЇНИ ДО ЄС

☛ Закінчення з стор. 2

досягти не вдалося, тому Рада ЄС була змушена заморозити розгляд питання. Таким чином, через демарш Будапешта постраждав і Кишинів, який також тимчасово втратив рух за цими напрямками.

Такий впертий блок Будапешта щодо Євроінтеграції України зумовлений кількома чинниками. По-перше, Угорщина вимагає, щоб Україна надала повні права їхнім нацменшинам на Закарпатті. Це стосується не лише використання угорської мови в освіті і громадському житті, а й політичного представництва угорців регіону у Верховній Раді України. І якщо Україна мовні вимоги виконала, то надавати угорцям голос у Раді не поспішає. Воно й не дивно, адже жодна нацменшина не має по-

дібного представництва в парламенті, і виділяти когось було б недоцільно. Крім того, Угорщина своїй українській громаді таких прав ніколи не надавала.

Ще одна офіційна причина — несправедливість. Будапешт публічно стверджує, що швидке відкриття кластерів для України нібито є нечесним щодо інших кандидатів, зокрема держав Західних Балкан, які чекають на вступ до ЄС понад десять років. Хоча раніше подібної солідарності Угорщини у питанні Євроінтеграції інших країн не спостерігалось.

Крім цього, Угорщина начебто побоюється війни в Україні. Мовляв, не варто поспішати робити воюючу країну частиною ЄС. Хоча коли як не в умовах загрози об'єднуватися разом?

Проте серед усіх цих причин є одна неофіційна, яку Будапешт намагається замовчувати. Справа в тому, що Євросоюз раніше заморозив фінансову допомогу самій Угорщині через проблеми з корупцією та демократією. Тепер Будапешт шантажує Брюссель: «Не дасте грошей нам — ми не пустимо Україну».

Важко сказати який з цих факторів вплинув на позицію Угорщини більше, проте у результаті шлях України до ЄС сповільнився, порівняно з попередніми місяцями. Напередодні, під час міждержавної конференції у Брюсселі, Європейський Союз офіційно відкрив для України переговорний кластер №6 («Зовнішні відносини»). Тоді урядова команда висловлювала оптимізм щодо того, що відкриття решти чотирьох кластерів вдасться погодити без тривалих за-

тримок. Раніше Будапешт уже намагався ветувати кластери з 2-го по 6-й на технічному рівні, але згодом поступився щодо шостого розділу. Поточна відмова свідчить про повернення до жорсткої лінії торгів із Брюсселем.

Засідання робочої групи COELA, яке було призначене на 22 липня, також провалилося через черговий блок Угорщини щодо України з тих же причин. Як наслідок, технічна підготовка до інтеграції Києва у внутрішній ринок ЄС стане на паузу щонайменше на шість тижнів. Третя спроба переконати Угорщину та повернутися до розгляду результатів оцінювання офіційно запланована на 1 вересня, коли європейські інституції відновлять повноцінну роботу.

Олександра Чорна

НОВЕ ВІЙСЬКОВЕ КЕРІВНИЦТВО УКРАЇНИ: ЯКІ ЗМІНИ ОЧІКУЮТЬ ЗБРОЙНІ СИЛИ

В Україні розпочинається новий етап у реформуванні військового командування. Після рішення Президента України змінити керівництво Збройних сил увага суспільства прикута до постаті нового Головнокомандувача генерала Михайла Драпатого, від якого очікують посилення ефективності армії та продовження необхідних реформ.

Призначення нового Головнокомандувача стало однією з найобговорюваніших подій останніх днів. Прихильники цього рішення вважають його своєчасним кроком, який відкриває можливості для оновлення системи управління військом та усунення проблем, що накопичувалися протягом тривалого часу.

Михайло Драпатий належить до нового покоління українських військових командирів, які безпосередньо брали участь у російсько-українській війні ще з 2014 року. Його добре знають у військах як офіцера, який неодноразово проявляв рішучість під час бойових дій та користується високим авторитетом серед особового складу. Михайло Драпатий здобув репутацію командира, який дбає про своїх підлеглих і здатний приймати складні рішення в критичних ситуаціях.

Головнокомандувачу доведеться працювати в умовах надзвичайно складної ситуації. Серед першочергових завдань будуть вдосконалення системи управління військами, реформування логістики, підготовка особового складу, розвиток сучасних технологій та вирішення кадрових проблем.

Попри позитивне сприйняття кадрових змін, нам не треба очікувати миттєвих результатів. Масштабні зміни в армії потребують часу, адже новому керівництву необхідно сформувати власну команду, переглянути систему управління та поступово реалізувати реформи.

Особлива увага приділяється тому, що реформування Збройних сил під

Михайло Драпатий
Новий Головнокомандувач ЗСУ

**Бажаємо йому мудрих рішень,
міцності та перемог заради України**

Драпатий командував екіпажем БМП, коли прорвалася в Маріуполь.
Фото: Колаж 24 Каналу

час повномасштабної війни є значно складнішим процесом, ніж у мирний час. Саме тому суспільству варто

оцінювати результати діяльності нового керівництва у довгостроковій перспективі.

Питання Міністерства оборони

Щодо колишнього міністра оборони Михайла Федорова, більшість людей висловлює переконання, що його повернення до Міністерства оборони дозволило б забезпечити безперервність уже розпочатих реформ, насамперед у сфері розвитку безпілотних технологій, військових закупівель та модернізації оборонного відомства.

Зміна міністра може призвести до втрати дорогоцінного часу, необхідного новому керівникові для формування команди та входження в курс справ, тоді як країна продовжує перебувати в умовах повномасштабної війни.

Активність українського суспільства, зазначаючи, що громадська позиція та відкриті дискусії навколо кадрових рішень стали важливою складовою демократичного процесу. Саме активність громадян, свідчить про зрілість української демократії навіть у надзвичайно складних умовах війни.

Великі виклики попереду

Попереду на нове військове керівництво чекають серйозні випробування: удосконалення системи командування, реформування логістики, підвищення ефективності мобілізації, розвиток сучасних безпілотних систем та посилення обороноздатності держави.

Водночас головним очікуванням залишається підвищення боєздатності Збройних сил України та створення умов, які дозволять українським військовим ефективніше протистояти російській агресії. Успіх реформ залежатиме не лише від особистостей на керівних посадах, а й від злагодженої роботи всієї системи оборони та підтримки українського суспільства.

Михайло Гуцман

Українські безпілотники щойно завдали ударів по двох складах Wildberries (російського аналога Amazon), завдавши потужного подвійного удару. Пожежі, що виникли в Краснодарі та Невинномиську, настільки масштабні, що, за образним висловом, їх нібито можна побачити навіть із космосу неозброєним оком.

Втрати можуть бути величезними, адже через цей російський маркетплейс продають свої товари понад 1,000,000 продавців.

Склад Wildberries у Краснодарі був четвертим за величиною складським комплексом компанії в регіоні та займав площу 150,000 м².

Склад у Невинномиську був шостим за величиною, його площа становила 120,000 м².

ЯРОСЛАВА СУРМАЧ МІЛЛС: МИСТКИНЯ, ЯКА ЗБЕРЕГЛА УКРАЇНСЬКУ НАРОДНУ ТРАДИЦІЮ ДЛЯ ПОКОЛІНЬ

Вітраж у церкві св. Дмитрія в Торонто.

Вітальні листівки Ярослави Сурмач Міллс.

Історія української діаспори творилася не лише політичними діями чи громадськими лідерами. Вона жила і продовжує жити у мистецтві, родинних традиціях, церковних громадах та культурних осередках. Однією з тих, хто присвятив своє життя збереженню української культурної спадщини за океаном, була українсько-американська художниця, ілюстраторка, педагогиня та мисткиня Ярослава Сурмач Міллс.

Ярослава Сурмач народилася 1925 року в районі Іст-Віллідж у Нью-Йорку в родині українських емігрантів. Її батько, Мирон Сурмач, прибув до Сполучених Штатів у 1910 році. Разом із дружиною Анастасією вони заснували книгарню Surma Book & Music Company на Східній Сьомій вулиці, яка протягом десятиліть була одним із найважливіших центрів українського культурного життя Нью-Йорка. Тут українці могли придбати книжки, музичні записи, листівки, народне мистецтво та інші речі, що допомагали зберігати зв'язок із Батьківщиною.

Саме у видавничій діяльності родинної книгарні вперше побачили світ художні роботи Ярослави — її авторські ілюстрації для українських вітальних листівок.

Першою наставницею майбутньої мисткині стала її мати Анастасія, яка навчила доньку мистецтва української вишивки, писанкарства, відчуття кольору, орнаменту та симво-

ліки народного мистецтва. Згодом Ярослава здобула професійну художню освіту в престижному навчальному закладі The Cooper Union у Нью-Йорку, після чого успішно поєднала творчість із педагогічною діяльністю.

Важливим етапом її мистецького становлення стала подорож до України у 1956 році, коли за умов тимчасового послаблення радянських обмежень вона отримала можливість відвідати історичну Батьківщину своїх батьків. Під час мандрівок українськими селами та музеями художниця відкрила для себе традицію народного малярства на склі, яка справила глибоке враження і згодом стала однією з визначальних рис її власного стилю.

Творчість Ярослави Сурмач Міллс

вирізняється яскравими барвами, декоративністю та щирим захопленням українською народною культурою. На її полотнах оживають колядники, музики, родинні свята, церковні празники, сільські краєвиди, танці, народні звичаї та щоденне життя українців. У своїх роботах вона прагнула передати не лише красу народного мистецтва, а й дух української спільноти, її віру, традиції та життєрадісність.

Упродовж багатьох десятиліть мисткиня ілюструвала дитячі книжки, створювала ікони, писанки, займалася каліграфією, викладала народне мистецтво та реалізовувала масштабні проекти у сфері сакрального мистецтва.

Одним із міжнародних визнань її таланту стало те, що у 1968 році

картина «Колядники» (Carolers) була обрана ЮНІСЕФ для випуску різдвяної вітальної листівки, завдяки чому українська різдвяна традиція стала відомою мільйонам людей у різних країнах світу.

Особливе місце у творчій спадщині Ярослави Сурмач Міллс займає створення вітражів для Української католицької церкви святого великомученика Дмитрія в Торонто. Над цим масштабним проектом вона працювала багато років, залишивши канадській українській громаді одну зі своїх найвизначніших мистецьких робіт.

Творчість Ярослави Сурмач Міллс поєднала українців різних поколінь — у родинних домівках, церквах, музеях, школах, книгарнях та дитячих книжках. Її мистецтво стало місцем між історичною Батьківщиною та українською діаспорою, допомагаючи зберігати національну пам'ять і культурну самобутність.

Спадщина Ярослави Сурмач Міллс є яскравим свідченням того, що українська культура зберігається не лише в архівах чи підручниках, а й у щоденній праці митців, які через красу народного мистецтва передають її наступним поколінням. Її життя і творчість стали вагомим внеском у розвиток українського мистецтва в діаспорі та важливою сторінкою історії української громади Північної Америки.

Надя Герелюк

Ярослава Сурмач Міллс та книгарня Surma Book & Music Company.

ЗЕЛЕНСЬКИЙ І ПРЕМ'ЄР ВЕЛИКОЇ БРИТАНІ...

➔ Закінчення з стор. 1

Масовані атаки дронів тривають

Україна продовжує здійснювати далекобійні удари безпілотниками по території Росії, завдаючи ударів по нафтовій інфраструктурі, військових підприємствах і логістичних центрах. Такі операції дедалі більше впливають на життя російського населення та створюють додатковий політичний тиск на Кремль. Водночас Росія не припиняє масованих повітряних атак по українських містах.

За даними Повітряних сил України, у ніч на понеділок російські війська атакували територію України 147 ударними безпілотниками дальньої дії. Українські сили ППО знищили або придушили засобами радіоелектронної боротьби 123 із них. У Запоріжжі внаслідок нічної атаки загинула одна людина, ще двоє отримали поранення. Пошкоджено багатоповерховий житловий будинок та кілька приватних осель, повідомив начальник Запорізької обласної військової адміністрації Іван Федоров.

У місті Балаклія Харківської області російський удар забрав життя однієї людини, ще восьмеро зазнали поранень, повідомив начальник міської військової адміністрації Віталій Карабанов. У Нікопольському районі Дніпропетровської області російські атаки пошкодили дитячий садок, житлові будинки та об'єкти інфраструктури. Поранення отримали жінка та шестирічний хлопчик, повідомив начальник районної військової адміністрації Олександр Ганжа. Депутат Харківської обласної ради Олександр Скорик заявив, що російські війська знищили всі автозаправні станції вздовж траси Харків—Полтава протяжністю близько 150 кілометрів. Ця автомагістраль є одним із ключових маршрутів постачання між Харковом та центральними регіонами України.

Румунія знову перехопила російський безпілотник

Міністерство оборони Румунії повідомило, що російський безпілотник короткочасно порушив повітряний простір країни, після чого повернувся через прикордонну річку на територію України. Для контролю повітряної ситуації були підняті винищувачі F-16. Це вже четвертий випадок порушення румунського повітряного простору російськими дронами за останні чотири дні. Три попередні безпілотники були знищені румунськими силами, які діють у рамках НАТО.

Українські удари по Росії

Міністерство оборони Росії за-

явило, що вночі російські сили ППО нібито збили 276 українських безпілотників. Губернатор Ростовської області Юрій Слюсар повідомив про загибель п'яти людей, серед яких дитина, після удару українського дрона по житловому будинку в Ростові-на-Дону. Водночас Генеральний штаб Збройних сил України повідомив про успішний удар по експортному терміналу в Ростові-на-Дону, внаслідок якого виникла масштабна пожежа. Українські військові також заявили про ураження наземної станції керування безпілотниками на тимчасово окупованій частині Херсонської області, мосту через Генічеську протоку, який Росія використовує для військової логістики, а також паливних складів і баз матеріально-технічного забезпечення окупаційних військ. У російському Белгороді, неподалік українського кордону, внаслідок атаки українських безпілотників, за повідомленнями місцевої влади, поранення отримали 12 осіб, серед них двоє дітей.

Іран погрожує відповіддю після удару по судну в Каспійському морі

Міністр закордонних справ Ірану Аббас Арагчі заявив, що українські сили атакували іранське судно в Каспійському морі, внаслідок чого загинув один моряк. У заяві, оприлюдненій у соціальній мережі X, він назвав атаку «грубим порушенням Статуту ООН», стверджуючи, що вона була здійснена «за вказівкою Ізраїлю з метою втягнення Європи у війну».

Президент Зеленський, коментуючи українські удари в Каспійському морі, повідомив, що операція принесла «дуже хороші результати». За його словами, серед уражених цілей були судна, які перевозили військові вантажі, пов'язані з Іраном, а також військовий корабель. Міністр закордонних справ України Андрій Сибіга відкинув погрози Тегерана як безпідставні. Він наголосив, що саме постачання Іраном зброї Росії зробило його безпосереднім співучасником російської агресії. «Іран не має жодного морального права видавати себе за жертву», — написав Сибіга у X, назвавши посилення Тегерана на Статут ООН «абсурдними».

Він також заявив, що іранські звинувачення покликані відвернути увагу міжнародної спільноти від систематичних російських атак на цивільне судноплавство в Чорному морі — питання, яке має розглядатися на екстреному засіданні Ради Безпеки ООН.

Джил Ловлес

UKRAINIAN CATHOLIC EPARCHY
OF TORONTO AND EASTERN CANADA

THURSDAY
October 15, 2026

2nd Annual

Bishop's
BANQUET

"Serve One Another, as Good Stewards of God"

PEARSON CONVENTION CENTER
2638 Steeles Avenue East, Brampton, ON L6S 6J9

Reception at 5:30 pm, Dinner at 7:00 pm

TICKETS:
\$200.00 PER PERSON
CASH BAR AVAILABLE
FREE PARKING

IN SUPPORT OF THE EPARCHIAL FAMILY AND LIFE OFFICE

FOR TICKETS GO TO WWW.UCET.CA
FOR MORE INFO CALL 647-351-9526 OR EMAIL EPARCHY@UCETEC.ORG

Ukrainian
Canadian
Congress
Toronto Branch

Конгрес
Українців
Канади
Відділ Торонто

Ukrainian
Independence
Day

35th ANNIVERSARY
-та РІЧНИЦЯ

День
Незалежності
України

SATURDAY, AUGUST 22, 2026

CENTENNIAL PARK - TORONTO
156 CENTENNIAL PARK RD. ETOBICOKE

NORTH AMERICA'S LARGEST UKRAINIAN
INDEPENDENCE DAY CELEBRATION

OUTDOOR STAGE SHOW • BEER GARDEN • FOOD FAIR
MARKET PLACE • KIDS' CENTRE

OPENING / ВХІД
10:00 AM
PROGRAM / ПРОГРАМА
1:00 PM
WWW.UCCTORONTO.CA

UKRAINE RESHUFFLES GOVERNMENT AS WAR ENTERS NEW PHASE

Ukraine has undertaken one of its most significant government shake-ups since Russia's full-scale invasion, replacing its prime minister, defence minister and top military commander as President Volodymyr Zelenskyy seeks to recalibrate the country's leadership for what is expected to be another prolonged year of war.

Parliament accepted the resignation of Prime Minister Yuliia Svyrydenko after just one year in office. President Zelenskyy nominated Sergii Koretskyi, the chief executive of state energy company Naftogaz, to lead the next government, signalling that strengthening Ukraine's energy resilience ahead of another winter of expected Russian missile and drone attacks has become a central priority. Svyrydenko is expected to assume a senior diplomatic post, with reports suggesting she could become Ukraine's next ambassador to the United States.

The reshuffle also removed Defence Minister Mykhailo Fedorov, whose six-month tenure was marked by an ambi-

On July 20, the Cabinet of Ministers appointed Yevhen Khmara to lead the Defence Ministry of Ukraine.

tious drive to modernize Ukraine's armed forces through technology, drones and procurement reforms. His dismissal exposed divisions within the country's military leadership and sparked rare public protests, with many Ukrainians arguing that his reforms should con-

tinue. Zelenskyy appointed former Security Service of Ukraine (SBU) chief Yevhen Khmara to lead the Defence Ministry.

The political fallout soon extended to the military. Amid mounting criticism of battlefield leadership and calls for

change, Commander-in-Chief Oleksandr Syrskyi was replaced by Major General Mykhailo Drapatyi, a younger commander widely viewed as a reformer with extensive frontline experience. Zelenskyy has tasked the new military leadership with accelerating modernization, improving operational effectiveness and maintaining pressure on Russian forces.

Taken together, the appointments underscore a broader strategic shift rather than a routine cabinet reshuffle. By elevating an energy executive to the premiership while overhauling the country's defence leadership, Kyiv is attempting to balance two urgent priorities: sustaining Ukraine's military campaign while preparing the country's civilian infrastructure for another winter under relentless Russian attack. The changes also reflect an effort to strengthen coordination with Ukraine's international partners as the war enters a new and increasingly demanding phase.

Ostap Hnatyk

WHY ZELENSKY CHOSE AN ENERGY CEO AS UKRAINE'S PRIME MINISTER

Serhii Koretskyi has moved from his position as CEO of Naftogaz to become the nation's latest Prime Minister, but what makes him the right candidate?

In what is perhaps one of the most significant energy sector moves in recent years, Serhii Koretskyi has left his post as CEO of Ukraine's state energy company, Naftogaz, to become the country's latest wartime Prime Minister.

He was confirmed as PM by the Ukrainian parliament on 16 July, after being nominated for the role by President Volodymyr Zelensky.

But while his career as an energy sector entrepreneur has been filled with impressive achievements, his appointment has been described as an unusual one given that he has no experience in establishment politics.

So, why exactly has Serhii been selected to lead Ukraine's government, especially at such a difficult time in its war against Russia?

Serhii Koretskyi's resumé

For just over a year Serhii ran Naftogaz, Ukraine's state oil and gas company, steering it through one of the most punishing periods in its history.

He took charge in May 2025 at a moment when the company's gas reserves had sunk to historic lows, the result of previous management failing to secure imports.

Under his leadership, Naftogaz rebuilt those reserves to more than 13 billion

Newly appointed Ukrainian Prime Minister Sergii Koretskyi attends a session of Ukrainian parliament, amid Russia's attack on Ukraine, in Kyiv, Ukraine July 16, 2026.

cubic metres, while he raised almost US\$1bn from the company's own resources.

He also secured US\$1.79bn in financing from the European Bank for Reconstruction and Development, the European Investment Bank and state-owned banks.

Serhii's tenure at Naftogaz was a defensive one. Russian strikes on gas production infrastructure were a frequent occurrence, meaning the government was rarely able to hit its domestic output targets.

Even so, he became a familiar face at international gatherings, representing Ukraine's energy sector at the NATO

summit and the Ukraine Recovery Conference in Poland.

At the latter, he helped secure a dozen agreements aimed at strengthening the country's energy resilience.

In many ways, Serhii was already fulfilling the role of a politician in all but name. His accomplishments in this capacity contributed to the glowing reputation that has seen him ascend to PM.

Keeping the lights on

Still, this does not answer the question of why President Zelensky chose to nominate Serhii, a political novice, for

the position of Prime Minister.

Zelenskyy has been direct about his rationale.

"The priorities are clear – preparing for winter," he said just before Serhii's appointment. "Serhii Koretskyi is surely the most prepared candidate for the post of Prime Minister of Ukraine."

Wartime winters are cruel and dangerous. Keeping homes heated over the coldest months will be hugely important in Ukraine's fight. The hope is that Serhii's nous in this area will pay dividends.

That said, his purview must now extend far beyond fuel. It will encompass every part of Ukraine's war effort, from defence production, to ensuring economic stability, to managing international aid.

But with winter around the corner and Ukraine's grid still under threat, his experience keeping the lights on may prove his most valuable qualification of all.

Speaking in Kyiv recently, Serhii acknowledged that he has a huge task on his hands to avoid a repeat of last year's struggles.

"I am fully aware that this winter could be even more difficult," he explained. "That is why we must be united and resolute in order to protect people and keep the state's critical systems running."

ROMANIAN F-16 DOWNS RUSSIAN DRONE AS REPEATED NATO AIRSPACE VIOLATIONS RAISE ALARM

On Sunday, July 26, 2026 Romania has shot down a Russian drone over the Black Sea after it violated the country's airspace, marking the third such incident in as many as three days and fuelling concerns that Moscow is becoming increasingly brazen in testing NATO's eastern flank.

The Romanian Ministry of Defence said an F-16 fighter jet intercepted and destroyed the drone approximately 12 kilometres northeast of the Danube Delta port of Sulina, within Romania's territorial waters. President Nicușor Dan condemned the repeated incursions, calling them "inadmissible and intolerable" violations not only of Romania's sovereignty but also of NATO and European Union airspace. "Such actions are unacceptable, and we treat them with the utmost seriousness, alongside our allies," Dan said.

The latest incident marks a notable shift in Romania's response. Following previous drone incursions, Bucharest had urged Russia to conduct its military operations more accurately to prevent drones from crossing into Romanian territory during attacks on Ukraine's Danube ports. Now, after three violations in three days, Romania has moved beyond diplomatic protests, using military force to destroy the drone and summoning Russia's ambassador to explain the repeated breaches.

Romania shares a 650-kilometre border with Ukraine, and Russian attacks on Ukrainian ports along the Danube have repeatedly sent drones into Romanian airspace. While Moscow has never acknowledged responsibility for the incursions, the frequency and growing depth of these violations are prompting broader questions about whether they are merely navigational failures or increasingly deliberate attempts to probe NATO's readiness and response.

Although no evidence has been presented proving the latest incursions were intentional, the repeated violations of NATO airspace in such a short period are likely to intensify calls for a stronger Allied response as Russia's war against Ukraine continues to spill beyond Ukraine's borders.

Nadia Gereliouk

UKRAINE'S FUTURE NAVY TAKES SHAPE THROUGH TRAINING ON ALLIED WARSHIPS IN THE UNITED KINGDOM

While Russia's leadership continues to showcase propaganda images and staged displays of military power, Ukrainian sailors are undergoing training in the United Kingdom aboard real vessels that will become part of Ukraine's future naval capabilities. As part of President Volodymyr Zelenskyy's delegation visit to the UK, Ukrainian representatives observed naval training exercises involving Ukrainian personnel aboard a mine-hunter previously transferred by the Royal Netherlands Navy. The vessel, now serving under the Ukrainian flag, has been symbolically renamed "Melitopol" — honouring the Ukrainian city temporarily occupied by Russia.

Docked alongside it is another important addition to Ukraine's emerging naval fleet — the "Mariupol," a mine-hunter formerly operated by the Belgian Navy. The names of both vessels carry profound significance, representing Ukrainian cities that have become symbols of resilience and the ongoing struggle for sovereignty. The training of Ukrainian sailors reflects not only military assistance from allies, but also a partnership based on shared experience and expertise. Ukrainian personnel are gaining access to advanced naval technologies, modern operational methods, and NATO-standard approaches to maritime security. At the same time, Ukraine's allies continue to learn from the experience of Ukrainian forces, who have developed innovative tactics and battlefield solutions during Russia's full-scale war.

Ukraine's military cooperation with its partners represents a mutually beneficial partnership — a win-win relationship across land, air, and maritime domains. From London to Brussels and Amsterdam, allied cooperation is helping build the foundation of a modern Ukrainian navy capable of protecting the country's sovereignty and security.

For Ukraine, these ships are more than military assets. The names "Melitopol" and "Mariupol" serve as reminders of the cities and communities Ukraine continues to defend — and of the future in which they will once again stand free.

Nadia Gereliouk

Ukraine's Foreign Minister Andrii Sybiha and Ukraine's Ambassador to the United Kingdom, Commander-in-Chief (ret.) Valerii Zaluzhnyi, visit the training mission of Ukrainian sailors in the United Kingdom, where Ukrainian personnel are preparing for service aboard vessels that will form part of Ukraine's future naval capabilities.

UKRAINE AND THE PHILIPPINES SEEK TO EXPAND ECONOMIC PARTNERSHIP FOLLOWING FIRST BILATERAL BUSINESS FORUM

Ukraine and the Philippines are seeking to deepen economic ties following the inaugural Ukraine–Philippines Business Forum which was held, an initiative that Ukrainian Foreign Minister Andrii Sybiha described as an important step toward building a long-term strategic partnership between the two countries.

In a statement delivered by video address to forum participants in Manila, Sybiha underscored the growing links between the security and economic interests of Ukraine and the Philippines, arguing that the relationship extends far beyond traditional trade. He pointed to a recent incident in which Ukrainian border guards rescued a Filipino seafarer after a Russian attack on his vessel in the Black Sea. The episode, he said, highlighted the global significance of freedom of navigation and secure maritime routes, demonstrating how security in the Black Sea, the Euro-Atlantic region, and the Indo-Pacific has become increasingly interconnected. "The case vividly illustrates how vital freedom of navigation and the security of maritime routes are for both Ukraine and the Philippines," Sybiha said, emphasizing that regional security challenges today have global implications.

Although bilateral trade between the two countries remains relatively modest, Sybiha stressed that the potential for growth is substantial. Ukraine is prepared to expand cooperation across several strategic sectors, including agriculture, digital technologies, energy, humanitarian demining, and the country's post-war reconstruction. A key development announced during the forum was the decision to accelerate the visit of Philippine inspectors to Ukraine. The mission is expected to facilitate the expansion of products eligible for bilateral trade, creating new opportunities for businesses in both countries. Ukrainian officials anticipate welcoming the Philippine delegation later this year. Sybiha described stronger economic cooperation as an essential component of Ukraine's broader path toward peace and recovery. "Every new contract and every new partnership strengthens Ukraine, demonstrates our partners' confidence in our future, and brings peace closer," he said.

The foreign minister also acknowledged the Philippines' internationally recognised expertise in a number of industries, expressing confidence that Filipino companies could become valuable participants in Ukraine's reconstruction. He noted that rebuilding Ukraine after the war will be one of the largest economic undertakings of the 21st century, offering significant opportunities for experienced international partners. Sybiha concluded by expressing optimism that the first Ukraine–Philippines Business Forum would mark the beginning of a durable and mutually beneficial economic relationship between the two nations, built on shared interests, expanding trade, and a common commitment to stability and prosperity.

Nadia Lemko

МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ: ДУХОВНИЙ ПРОВІДНИК, ЯКИЙ СЛУЖИВ БОГОВІ, УКРАЇНІ ТА ЛЮДИНІ

Митрополит Андрей Шептицький (1865–1944) одна з найвизначніших постатей української історії XX століття, людина, яка поєднала в собі духовного провідника, мецената, культурного діяча, реформатора та захисника людської гідності. Майже 44 роки він очолював Українську греко-католицьку церкву, проводячи свій народ через випробування двох світових воєн, зміну політичних режимів і трагічні сторінки історії.

Його життя стало прикладом служіння, у якому віра не була лише словом, а виявлялася у конкретних вчинках — підтримці освіти, розвитку культури, допомозі бідним і захисті переслідуваних.

Від графського роду до монашого покликання

Майбутній митрополит народився 29 липня 1865 року в селі Прилбичі на Львівщині у родині графів Шептицьких. При народженні він отримав ім'я Роман Олександр Марія Шептицький. Походив із давнього шляхетського роду, з якого вийшло багато церковних діячів. Він здобув ґрунтовну освіту у Кракові, Відні та Мюнхені, отримавши у 1888 році докторат права. Перед ним відкривалася блискуча світська кар'єра, однак він обрав інший шлях — служіння Богові та Церкві свого народу, незважаючи на спротив батька.

Роман Шептицький вступив до Василіянського монастиря у Добромилі, де прийняв монаше ім'я Андрей. У 1892 році був висвячений на священника, у 1899 році став єпископом Станиславівським, а вже у 1901 році, у віці 36 років, очолив Львівську архієпархію та став митрополитом Галицьким.

Будівничий української культури та освіти

Для митрополита Андрея Шептицького духовне служіння було нерозривно пов'язане з розвитком народу. Він розумів, що майбутнє України залежить від освіти, культури та збереження національної пам'яті. У 1905 році він заснував Національний музей у Львові, який став одним із найцінніших осередків українського мистецтва. Особисто передав до його колекції майже 10 тисяч предметів, заклавши основу унікальної збірки іконопису та церковного мистецтва. У 1928 році митрополит заснував Львівську богословську академію, яку бачив майбутнім українським католицьким університетом. Він підтримував лікарні, допомагав селянам, сприяв розвитку молодіжних організацій, зокрема українського Пласту.

Особливе місце у його діяльності займало прагнення до єдності між християнами. Він був одним із перших українських церковних діячів, які активно працювали над порозумінням між різними християнськими традиціями та поверненням Української греко-католицької церкви до її

Родина Шептицьких. 1887 рік. Краків. Фото з родинного фонду Марії Шептицької у Варшаві.

Митрополит Шептицький в пластовому таборі, 1929 рік.

Фальшивий документ Курта Левіна (сина львівського рабина) на ім'я послушника монастиря отців студитів.

східних коренів. Сам митрополит наголошував: «Християнська любов це не тільки почуття, але й діло. Вона вимагає від нас допомагати тим, хто потребує нашої допомоги».

Голос совісті у часи Голокосту

Найважчим випробуванням для митрополита стали роки Другої світової війни. Переживши першу радянську окупацію 1939–1941 років,

він спочатку сприйняв прихід німецької армії як можливе звільнення від більшовицького терору. Однак після того, як стали очевидними злочини нацистського режиму та масове винищення євреїв, його позиція стала однозначною. Андрей Шептицький був одним із небагатьох європейських церковних лідерів, які відкрито засудили Голокост. У листопаді 1942 року він оприлюднив пастирське послання «Не убий», у якому категорично засудив убивство людей через політичні, національні чи расові причини. У лютому 1942 року він також звернувся з листом до рейхсфюрера СС Генріха Гімmlера, протестуючи проти переслідування євреїв та використання української поліції у злочинах нацистів.

Проте його допомога не обмежувалася словами. Разом із братом Климентієм Шептицьким та монахами Студійського уставу він організував підпільну мережу порятунку. У монастирях та митрополичій резиденції переховували понад 150 євреїв, серед яких було 15 рабинів. За його розпорядженням священники видавали фальшиві документи та допомагали рятувати єврейських дітей. Серед тих, кому він урятував життя, був Курт Левін, син львівського рабина Єзекіїла Левіна.

Спадщина, яка пережила випробування часом

Через складність історичних обставин радянська пропаганда роками намагалася представити митрополита Шептицького у негативному світлі, звинувачуючи його у співпраці з політичними силами, ворожими до СРСР. Однак відкриті згодом архівні документи свідчать, що радянські спецслужби розуміли його величезний моральний авторитет і вплив серед українців. Коли у 1944 році радянська влада знову повернулася до Львова, митрополит, уже важко хворий, відмовився залишити свій народ і виїхати на Захід. Він помер 1 листопада 1944 року у Львові та був похований у крипті собору Святого Юра. У 2015 році Папа Римський Франциск визнав героїчність чеснот Андрея Шептицького, проголосивши його «Вельмишановним слугою Божим» — важливим кроком на шляху до беатифікації.

Його брат Климентій Шептицький був беатифікований у 2001 році та визнаний Праведником народів світу.

Сьогодні митрополит Андрей Шептицький залишається символом духовної сили, мудрого лідерства та людяності. Його життя нагадує, що справжня велич людини визначається не владою чи становищем, а готовністю служити іншим навіть у найтемніші часи.

Як писав сам митрополит: «Не для себе живемо, але для Бога і для людей». Саме це служіння зробило Андрея Шептицького однією з найсвітліших постатей української історії.

Надя Герелюк

У КРАКОВІ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ БОГДАНА ЛЕПКОГО

Покладання вінків до пам'ятника Богдану Лепкому на Раковицькому кладовищі в Кракові. На світлині видно сліди пошкодження меморіалу навколо портретної плити.

Учасники пам'ятного заходу з нагоди 85-х роковин від дня смерті Богдана Лепкого біля його могили на Раковицькому кладовищі в Кракові. Фото: Генеральне консульство України в Кракові

21 липня, у 85-ті роковини від дня смерті видатного українського письменника, поета, літературознавця, громадського та культурного діяча Богдана Лепкого, представники Генерального консульства України в Кракові спільно з українською громадою вшанували його пам'ять на Раковицькому кладовищі.

Учасники пам'ятного заходу поклали квіти та запалили лампадки на могилі видатного українця, віддаючи шану його багатогранній творчій та громадській спадщині.

Життя Богдана Лепкого було тісно

пов'язане з Краковом. Саме тут він створив чимало своїх літературних творів, перекладав польську літературу українською мовою, знайомив польське суспільство з українською культурою, а також викладав у Ягеллонському університеті. Крім того, він був сенатором польського сейму, ставши однією з постатей, чия діяльність сприяла розвитку українсько-польського культурного діалогу.

Під час церемонії Генеральний консул України в Кракові Ореста Старак наголосила, що Богдан Леп-

кий належав до тих особистостей, які своєю працею будували мости між українським і польським народами. За її словами, його життя та творчість і сьогодні нагадують про важливість взаємоповаги, культурного діалогу та спільної праці заради майбутнього.

Нагадаємо читачам «Гомону України», що наше видання раніше повідомляло про пошкодження надгробного пам'ятника Богдана Лепкого на Раковицькому кладовищі. Напередодні цьогорічних пам'ятних заходів стелу було відреставровано,

завдяки чому меморіал знову набув належного вигляду. Водночас оригінальний елемент пам'ятника, який було втрачено внаслідок пошкодження, на жаль, віднайти не вдалося.

Вшанування пам'яті Богдана Лепкого стало ще одним свідченням того, що його духовна й культурна спадщина залишається невід'ємною частиною української історії та продовжує єднати українців далеко за межами Батьківщини.

Надія Лемко

ПАМ'ЯТІ ТАРАСА ЛОШАКА: МАЙСТРА, ЯКИЙ ПОДАРУВАВ УКРАЇНСЬКІЙ СОПІЛЦІ НОВЕ ЗВУЧАННЯ

21 липня український музичний світ зазнав непоправної втрати. На 46-му році життя відійшов у вічність Тарас Лошак — знаний майстер музичних інструментів, музикант і продовжувач родинної традиції, чий сопілки стали голосом сучасної української музики та зазвучали далеко за межами України.

Тарас Лошак присвятив своє життя виготовленню сопілок, поєднуючи давнє ремесло з винятковою майстерністю та любов'ю до української культурної спадщини. Створені ним інструменти обирали відомі українські виконавці та гурти, серед яких Go_A, Kalush Orchestra, TaRuTa, КоралЛі та багато інших. Завдяки його праці автентичне звучання української сопілки стало невід'ємною частиною сучасної української сцени.

Особливе місце в історії української музики посідає сопілка, виготовлена Тарасом Лошаком, на якій було виконано знаменитий сольний програвш у пісні «Shum» гурту Go_A. Саме ця композиція, що поєднала український фольклор із сучасною електронною музикою, принесла Україні п'яте місце на міжнародному пісенному конкурсі «Євробачення-2021» та відкрила мільйонам слухачів у

світі неповторне звучання української народної традиції.

На смерть майстра відгукнувся історик і релігієзнавець Тарас Анто-

шевський, який написав:

«Тарас не просто творив сопілки — він продовжував батьківську справу, він популяризував її і був неповторним музиком з Бойківщини. На жаль, був, бо відійшов до Господа... Вічна пам'ять і слава, дорогий Тарасе! На жаль, ми так і не зробили запису, бо все відклали і відклали зустріч. Щирі співчуття, Наталю!...»

Ці слова особливо промовисто свідчать про те, ким був Тарас Лошак для української культури. Він не лише досконало володів старовинним ремеслом, а й зберігав живу традицію, передану від батька, та допомагав їй знаходити нове життя в сучасній українській музиці.

Відхід Тараса Лошака є великою втраченою для української культурної громади. Проте його спадщина продовжуватиме жити в кожній сопілці, створеній його руками, у кожній мелодії, що звучить на його інструментах, і в серцях тих, хто цінує українське музичне мистецтво. Його праця стала містком між поколіннями, нагадуючи, що справжня майстерність і любов до рідної культури здатні пережити час.

Вічна пам'ять Тарасові Лошаку.

ОПРИЛЮДНЕНО ЗАЯВКУ US OPEN-2026: ХТО З УКРАЇНЦІВ ЗІГРАЄ В НЬЮ-ЙОРКУ

Організатори останнього в сезоні турніру серії Grand Slam, Відкритого чемпіонату США з тенісу (US Open-2026), офіційно оприлюднили заявку на цьогорічний розіграш. Для українського тенісу новини з Нью-Йорка виявилися надзвичайно оптимістичними: одразу сім вітчизняних спортсменок отримали пряму перепустку до основної сітки жіночого одиночного розряду. Це підтверджує високий статус України як однієї з провідних тенісних держав світу.

Матчі на кортах Національного тенісного центру Біллі Джин Кінг стартують 30 серпня і триватимуть до 13 вересня. Загалом до основного списку за рейтингом WTA увійшли 102 тенісистки, і приємно усвідомлювати, що український прапор майоритиме серед лідерів світового туру.

На чолі українського списку традиційно перебуває перша ракетка країни Еліна Світоліна, яка наразі займає 10-те місце у світовому рейтингу WTA. Для Еліни це буде вже

Еліна Світоліна.
Фото: Українська Правда

тринадцята участь у головній стадії змагань у Нью-Йорку. Її найкращим досягненням тут залишається вихід до півфіналу у 2019 році.

Поруч із нею у статусі фаворитки виступить Марта Костюк. Тенісистка підходить до цьогорічних змагань на піку форми, продемонструвавши відмінні результати на попередніх великих турнірах сезону: вона дісталася до півфіналів на Ролан Гаррос та Вімблдоні-2026. Торік Марта встановила особистий рекорд на кортах Флешинг-Мідоуз, дійшовши до чет-

вертого кола, і цього літа вболівальники з нетерпінням чекають від неї нових звершень.

Окрім визнаних лідерок, прямі півки отримали ще 5 досвідчених та амбітних українок. Серед них Даяна Ястремська (півфіналістка Grand Slam, здатна нав'язати агресивну боротьбу будь-якій суперниці), Ангеліна Калініна (вправна гравчиня, яка нещодавно відзначилася успішними виступами на європейських ґрунтових кортах), Юлія Стародубцева та Дарія Снігур (тенісистки, що демонструють стрімкий прогрес та впевнено закріплюються у першій сотні еліти) та Олександра Олійникова (для неї участь в основній сітці Відкритого чемпіонату США стане прем'єрою в кар'єрі).

На жаль, у чоловічому одиночному розряді представників України в основі поки що немає. Проте українське представництво в США може стати ще більшим. Організатори опублікували резервний список (Alternates),

де фігурують ще четверо українців: Віталій Сачко (чоловічий розряд); Вероніка Подрез (жіночий розряд); Анастасія Соболева (жіночий розряд) та Катаріна Завацька (жіночий розряд).

Вони виборюватимуть право зіграти в основі через кваліфікаційне сито (попередній відбірковий турнір перед початком основних змагань для тенісистів з нижчим рейтингом, серед яких обирають найкращого), яке традиційно пройде з 24 по 27 серпня. Склад парного розряду, де Україна традиційно має сильні позиції, буде сформовано пізніше.

Нью-йоркський турнір обіцяє бути напруженим. Чинний чемпіонці Аріні Сабаленці доведеться захищати свій титул проти мотивованих конкуренток, серед яких українські тенісистки готові продемонструвати свій найкращий теніс, незламний характер та поборотися за омріяний трофей.

Олександра Чорна

СКАНДАЛ НА ЧЕМПІОНАТІ СВІТУ: FIE ПОВЕРНУЛА ПРАПОР ТА ГІМН РОСІЇ ПОПРИ ПРОТЕСТИ УКРАЇНИ

Рішення Міжнародної федерації фехтування (FIE) повністю відновити права російських та білоруських спортсменів викликало гостру реакцію у спортивному співтоваристві. На цьогорічному Чемпіонаті світу з фехтування в Гонконгу атлети з країн-агресорок уперше за тривалий час виступають під своїми національними прапорами, у повній формі та зі звуками державних гімнів. Українська збірна, тренери та офіційні особи назвали цей крок ударом по принципах олімпізму.

Виконавчий комітет FIE ухвалив рішення про зняття всіх обмежень і скасування так званого «нейтрального статусу» на початку цього літа. Це автоматично дозволило збірним Росії та Білорусі повернути державну ідентичність на головному старті сезону, що триває з 22 по 30 липня в Гонконзі.

Для українських спортсменів, які щодня тренуються під обстрілами та втрачають близьких, таке рішення стало шоком. Головний тренер чоловічої збірної України зі шпаги, Ігор Рейзлін, відкрито засудив цей крок. Він наголосив, що ситуація в

Українські фехтувальники на цьогорічних змаганнях у Гонконгу.
Фото: South China Morning Post

Україні лише погіршується, тому легітимізація російських державних символів на міжнародній арені є абсолютно неприпустимою.

Критики рішення FIE зазначають, що повернення прапора та гімну є не просто спортивним компромісом, а потужним інструментом російської пропаганди. Багато російських фехтувальників мають прямі зв'язки з військовими структурами РФ, зокрема з клубом ЦСКА.

Дозвіл на використання національної символіки FIE обґрунтувала рішенням Міжнародного олімпійського комітету (МОК), який раніше ухвалив рішення про тимчасове зняття відсторонення з Олімпійського комітету Росії. Слідом за фехтуванням аналогічні кроки почали розглядати федерації гімнастики та водних видів спорту. Це свідчить про системне руйнування міжнародної спортивної ізоляції Мос-

кви. Українська федерація фехтування (ФФУ) негайно висловила офіційний протест. Українська сторона неодноразово наголошувала, що присутність символіки країни-агресорки на змаганнях є прямим тиском на українських атлетів. Вони змушені або виходити на доріжку проти представників армії окупантів, або відмовлятися від поєдинків, втрачаючи зароблені роками рейтингові очки та шанси на медалі.

Попри колосальний моральний тиск, українські фехтувальники продовжують боротьбу в Гонконгу, намагаючись привернути увагу світової спільноти до цинізму спортивних чиновників. Проте інцидент на Чемпіонаті світу вже запустив нову хвилю дискусій про доцільність бойкоту майбутніх великих турнірів.

Рішення FIE продемонструвало глибоку кризу цінностей у керівних органах світового спорту, де фінансові та політичні інтереси знову переважили солідарність, справедливість і повагу до людського життя.

Олександра Чорна

Веслувальниці Людмила Лузан та Анастасія Рибачок.

УКРАЇНСЬКІ КАНОЇСТКИ ЗДОБУЛИ ЗОЛОТО НА ЕТАПІ КУБКА СВІТУ В МОНРЕАЛІ

Українські спортсменки Людмила Лузан та Анастасія Рибачок вибороли золоту медаль у веслуванні на каное-двійці на дистанції 500 метрів під час третього етапу Кубка світу, що проходить у Монреалі, Канада.

У фінальному заїзді український екіпаж показав найкращий результат, подолавши дистанцію за 2 хвилини 02,02 секунди. Друге

місце посіла команда Китаю, яка відстала від українок на 1,21 секунди, а бронзові нагороди здобули представниці Іспанії (+1,56).

Для Лузан і Рибачок ця перемога стала вже третьою у сезоні в дисципліні каное-двійка 500 метрів. Раніше український дуэт перемагав на етапі Кубка світу в угорському Сегеді та на чемпіонаті Європи в португальському

Монтемор-у-Велью.

Третій етап Кубка світу в Монреалі є частиною кваліфікаційного циклу до Олімпійських ігор 2028 року в Лос-Анджелесі. Успішний виступ українських веслувальниць підтверджує їхній статус однієї з найсильніших пар у світовому каное.

Осип Гнятик

BCU Insurance

A Division of Oracle RMS

Insurance coverage for all of your life's needs and goals.

HOME

CRITICAL ILLNESS

GROUP BENEFITS

TRAVEL

AUTO

PERSONAL

LIFE

DISABILITY

416.763.8902

info@bcuinsurance.com

bcuinsurance.com

BCU Financial

MEMBER APPRECIATION SPECIAL

3.50%*
1-YEAR TERM

SIZZLING SUMMER DEPOSIT SPECIAL

4.00%*
6 MONTHS
NEW MONEY ONLY

Soak up the summer savings with BCU Financial!

*Terms and conditions apply: 1-year term only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from June 3rd, 2026. Rates are annual and subject to change.

*Terms and conditions apply: 6-month term only; NEW money only; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time. Offer valid from July 14, 2026. Rates are annual and subject to change.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca